

Kırık Tuval

– DENİZZZ · 21 Nisan 2014

Bir kadın ve bir adam vardı tuvalde
Kayaların üzerinden mavi sulara bakan
Yılların intikamıydı bu,
Kırmışlardı prangalarını
Özlemle kucaklaşma vaktiydi artık
Destansı bir aşkın masalıydı yazılan

Arayış mıydı, yoksa aldanış mı,
Sebepsizliğime cevap mıydı varlığın?
Yırtılıp atılan sayfalara
Yeniden başlayınca yazmaya
Eksi sonsuzdan artı sonsuza uzayan
Çözümsüz bir denklem oldun sayfama

Köprülerin altından akıyor ki nehirler
Yerle bir ediyor birileri bu şehri
Sen olmadan sığamıyorum hiçbir resime.
Gecenin kısılcacında boğulurken gündüzler
Yudum yudum içecektim oysa,
Gözlerindeki nemi...
Sen yoksun
Varsın olsun;
Yine hep özleyeceğim seni...

Gidişlere ayarlıydı saatler,
Aşk ihaneti barındırmazdı bildim
Yüzünde izi kalmış eski sevdalarınla
Kanatlarımı kopardığın gün adını sildim
Masallara kanmayacağım artık
Kan/a/dığım yeter...
Ben bir şafakta kazandığım haklı savaşımı
Bir grup vakti adaletsiz yitirdim...

Yüzüme vurma dibe vurmuş ruhumu
Yazgım sen olacaktın
Kaybetmeseydim yolumu....
Parçalandı tuval,
Yırtıldı resim,
Boş kaldı çerçeve....
Ve işte, masalın sonu..
.....

DENİZ UZUNER